

[Anden næstformand]

gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af politiets og anklagemyndighedens behandling af sagen om rederiet Trignons brud på FNs våbenembargo mod Sydafrika.

Af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF) m. fl.

(Fremsat 26/1 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Dette forslag drejer sig, som det fremgik af formandens oplæsning, om en enkelt sag, ja, end ikke om en enkelt sag, men kun om en del af en efterforskning i en sag, der er verserende, hvor der i dag foregår en efterforskning, og hvor der er fremsat en sigtelse. Selv om det drejer sig om en enkelt sag, vil jeg gerne komme med den generelle bemærkning, at lovovertrædelser selvfølgelig bør forfølges effektivt inden for de rammer, som lovgivningen sætter.

Det må selvfølgelig også efter regeringens opfattelse gælde sager om overtrædelse af våbenembargoen mod Sydafrika, og vi har en række sager, som jeg har oplyst retsudvalget om, i forbindelse med overtrædelse af denne våbenembargo.

Men bortset fra, at det foreliggende beslutningsforslag vel er udtryk for en noget lignende grundholdning som den, jeg nævnte, finder jeg, at forslaget i sit sigte er behæftet med flere tankemæssige uklarheder, som jeg vil gøre nogle bemærkninger om.

Først vil jeg dog pege på, at der i fortsættelse af min besvarelse af hr. Gert Petersens spørgsmål her i salen den 19. januar i år er givet retsudvalget en række meget detaljerede oplysninger om Trignonsagen. Det er sket dels under et samråd i retsudvalget, dels i nogle noter fra justitsministeriet om sagsforløbet og endelig i ministeriets besvarelse af en række spørgsmål fra retsudvalget. Der er her

givet detaljerede oplysninger både om politiets forskellige efterforskningsskridt med datoangivelser samt om de overvejelser, som politiet gjorde sig om forskellige problemer under sagen. Jeg har ikke søgt at skjule noget i denne sag, men tværtimod lagt alle de forhold frem, som folketinget har spurgt mig om, og jeg vil selvfølgelig være villig til at besvare eventuelle spørgsmål.

Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til forslagsstillerne: hvad er det for oplysninger, man fra deres side forventer at få frem under den foreslåede undersøgelse, som ikke allerede er givet eller eventuelt kan gives som svar på retsudvalgets spørgsmål?

Hvis man fra forslagsstillerens side er utilfreds med politiets efterforskning og anklagemyndighedens beslutninger i denne sag – og det har man selvfølgelig lov til at være – er man i sin gode ret til at formulere kritikken på denne måde og ad de kanaler, som man ønsker det, men at kræve en undersøgelse giver kun rigtig mening, hvis der virkelig var noget tilbage at undersøge i sagen, og jeg har som sagt noget svært ved at se, hvad det skulle være.

Det er heller ikke ganske klart, hvad det er for en form for undersøgelse, man ønsker. Man taler om en uvildig undersøgelse, men mod hvem? Det er heller ikke klarlagt.

Forslagsstillerne ved jo fra de oplysninger, der er givet, at efter at dagbladet Politiken havde omtalt sagen den 1. juni 1980, indledte politimesteren i Lyngby dagen efter, altså den 2. juni, politimæssig efterforskning i sagen. Der er nøje redegjort for, hvad politiet foretog sig i tiden derefter. Men forslagsstillerne er jo også bekendt med, at den overordnede anklagemyndighed på et meget tidligt tidspunkt blev inddraget i sagen. Det blev den allerede i juni måned og fortsatte dermed i juli måned 1980.

Forslagsstillerne ved også, at da man ikke mente at kunne rejse sigtelse, standsede efterforskningen. Dette skete efter indstilling fra politimesteren i Lyngby, efter behandling hos statsadvokaten for Sjælland, der sanktionerede, efter behandling hos rigsadvokaten, der også mente, det var rigtigt at standse efterforskningen, og endelig efter behandling i justitsministeriet hos justitsministeren, der akkviescerede ved, at anklagemyndigheden havde henlagt sagen.